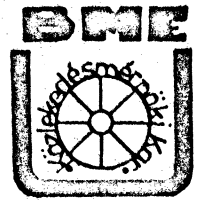

KÖZHIR

II. 21. A. KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VIII. félv. 6. szám.

1929 márc. 29. estéjén

...Szívünkben most egy vádló hang
süvölt:

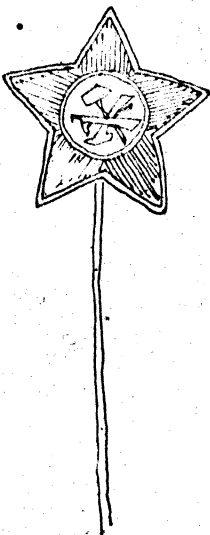
Mi fontuk a korbácsot mely gyötört,
Mi öntöttük az ágyut, mely mögött -
Silány rabszolgák! Mért türt meg a
föld?

Két nép vagyunk ma, muszka és magyar,
Ki több szégyenben élni nem akar,
És inkább szenved, inkább belehal,
De ember lesz és újra fiatal!

Magyarok! A kor nagy dolgokra hí,
Mi vagyunk az idő postásai,
Mi küldjük azét a vörös levelet,
Melynek pecsétjei vérző szívek.

Sokan remegnek, ha a posta jön,
De mégtöbbeknek lesz ez szent öröm,
Hogy nem volt annyi vér és annyi
könny
Hiába, mert már a nagy óra jön."

Babits Mihály

"Ma délután tudtuk meg, hogy Lukács György előadást tart a régi képviselőházban. Korán elindultunk, hogy meghallgassuk az előadást.

A terem diákokkal és munkásokkal volt tele. A menetelosen körbe épített padokban zsúfolódtak az emberek. Lukács György az etikáról és a taktikáról beszélt. Nem könnyedszavú előadó. Ebben a túlzásfultságban és izgatott légkörben alig lehet figyelemmel kísérni a gondolatmenetét. A téma is nehéz, s az ő előadói modora sem könnyíti meg a hallgatóság helyzetét... Váratlanul, mintha villám hasítana bele az épületbe. Az előadó még beszél, mikor az emelvény lépcsőjén egy katonaruhás ember indul fölfelé, és megáll. Lukács háta mögött. Valaki élcs, átható hangon olkiáltja magát: Éljen Szamuelyi Tibor!

Egyeszerre, mintha mindenki ráismerne a katonára, mint a jó barátot, gazdag rokont, örömjongva üdvözlik. Tudják, hogy sikerült megugrania a letartóztatás elől, de a tömegnek sejtelve sem lehet arról, hogy hol bújkálhatott, mit csinálhatott az elmúlt napokban. Most itt áll az emelvényen egészeégesen, a kato-

naruhája rondes, és mosolyog az arca, amint szóttárja a karját, hogy csöndre intse az embereket! Beszélni készül, mindenünnen felé zúgnak a kiáltások:

-Halljuk! Halljuk!

-Halljuk Szamuelyti!

Végre szóhoz jut. Pátosz nélkül, kemény értelmes hangon mondja:

-Kedvos elvtársak, nagy örömhírt jöttem veletek közölni. Most érkeztem a Gyűjtőfogházból, ahol a kommunista foglyok és a Szociáldemokrata Párt vezetősége közös megbeszélést tartott. A két párt ebben az órában megegyezett egymással. Megtörtént a szocialista fúzió és ozzel megszületett a Magyar Tanácsköztársaság!

Éljen a magyar munkások, parasztok és katonák szovjetköztársasága! Éljenek az orosz testvéreink! A lelkesedés kicsapott a torkokból, és egyszerre össze-vissza kurjongattott mindenki. Az előadás folytatásáról már szó sem lehet. Olyan ez a tömegnyi ember, mint egy szalmakazal, tűzcsóvát dobtak bele, s most mindent elpuztítani készülő lobogással fel-lángol. Ember, ember nyomában megindulnak kifelé."

Kassák Lajos

Kínának semmi sem elég; nem elég az, hogy hetek óta agressziót folytat Vietnám ellen, most már Laozt is megtámadta.

Kínának nem elég a tapasztalat, hogy Vietnámot nem lehet legyőzni; főleg annak a Kínának, amely ugyan a világ legnagyobb /3...4 millió/, de egyben az egyik leggyengébben felszerelt hadseregével rendelkezik, s főleg azt a Vietnámot nem tudja legyőzni, amely már legyőzte a francia és az amerikai intervenciót, amely mellett ott áll a szocialista tábor, s amelynek harcát a világon rengetegen támogatják.

Kínának nem elég az, hogy vétőjoga van az ENSZ-ben, Kínának nem elég a maga baja, Kína irányítani akarja a vele szomszédos országokat.

Kínának nem elég, hogy határain belül „rend” van / a félelem rendje /, Kínának saját rend kell - Ázsiában.

Kínát sérti, hogy szomszédai nem az ő útját járják.

Ezért kell hát Kínának háború: hogy elvesztett tekintélyét visszaszerezze / bár ezzel inkább csak ront rajta /, mert az nem fogható rá erre a háborúra, hogy a belső nehézségekről való figyelem elvonására szolgál, hiszen az első napokban a pekingi emberek csak a vietnámi követség faliújságáról értesültek az eseményekről.

Úgy tűnik, hogy néhány kínai „káder” „magánakciójáról” van szó.

A kínai vezetőttestületnek az utóbbi három évtizedben a fő baja nemcsak a tudatosan szovjetellenes politika, hanem saját ezenilitása is. A fasiszta Chilével való barátkozásokról ne is szóljunk.

A mai kínai vezetés néhány tagja a talpnyalásban mutat nagy tehetséget / pl. Teng Hsziao-ping az idén szilvoszterkor a „Saturday Night Fever” zenéjére táncolt, természetesen „disco-táncot” úgy 75 /1/ évesen - ez csak egy könnyebb fajsúlyú példa./

Kína tragédiája az, hogy egy engedelmesre és szolgálásra nevelt népet is szolgál vezetnek; s ami a legrosszabb, hogy önkéntes „öröm-szolgák”.

Ezért nem lesz Kínának elég, ezért fogja akár hónapokig játszani és hazudni a csapatkivonásokat és ezért akar terjeszkedni és így tovább.

- Sz. -

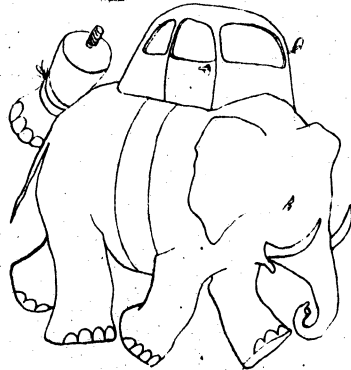
Megmondom őszintén, nagyon furcsállottam Mile Károly cikkét. Nem vártam „ilyen” írást tőle. Hibásnak és gyengének éreztem helyenként érveit, és talán nem a töle megszokott átgondoltsággal íródott a „Kérdőjeleim” című cikke.

Ezek után egyetértettem Varga Ferencsel az „Ellenkérdőjelek” című írásának 3. pontjáig, mind ironikus hangvételével, mind tartalmával.

A 4. pont azonban írára szólított fel. Ezért is, no meg hogy valamiképpen kapcsolódjak az előzőkhöz, adtam a fenti címet.

Ez a pont az utolsó zh-k tartalmáról szól. Lényegét tekintve ez így hangzik: Miért lenne probléma, ha az utolsó részvizsgán az egész féléves anyagot számonkérnénk? Ha jól tudom, a folyamatos számonkérés eredeti elképzelése a részvizsga anyagul a két részvizsga között leadott tananyagmennyiséget jelölte meg. Ez éppúgy vonatkozott az elsőre, mint az utolsóra.

Most már néhány kérdésre nem csak kérdőjellel válaszolva.

Igen, valóban megnehezítették a hallgatók sorsát az olyan utolsó részvizsgálal, amelyet finoman kumulatívnak neveznek. Annak is, aki az első, második, harmadik részvizsga anyagát megtanulta. Igen annak is. Jónéhány hallgató, aki mindig a 4. egész felettihez tartozott, vért izzadva küzdött a hármassért, amit az imént említett módszerű folyamatos számonkérés során maximumként elér-

hetett. Hozzá kell tenni - az egyik hallgató esetében - ő kapta a legjobb osztályzatot /3/. Legfájóbb számára, hogy éppen szaktárgya, ami érdekelte, zárult ilyen félévi eredménnyel. Természetesen lehet hozni - esetleg nem ugyanazon ágazaton belül - szuperembereket, akik ilyen körülmények között is mosolyogva szereáltak jelest. De vegyük a „szürke átlagot”, melybe legtöbben tartozunk. Bizony számunkra gondot jelent, hogy akkor adjunk számot a félév során elsajátított tananyagból, amikor még tanórákra járunk, az utolsó rajtot készítjük, más tárgy zh-jára is tanulnunk kell, vagy ami még a legjobbakkal is elfordul néha, valamely tárgyból pótolnunk kell. Nincs meg az a mondjuk öt nap, amely alatt nyugodtan, csak az adott tárggyal foglalkozva átismételhetjük a félév során leadott anyagot.

Nem mondom azt, hogy az utolsó részvizsgán ne kérjük számon mondjuk Newton II. törvényét. Nem is arra gondolunk, hogy pl. ne adjanak differenciálegyenleteket, mert abban a jóval korábban tanult integrálás szükséges. Nem olyankor szólunk tehát, amikor az új feladatok megoldása közben alkalmaznunk kell egy előbb tanult dolgot, hanem akkor, ha az mintegy önálló egység jelentkezik. De egy bonyolultabb méretezést, ami nem kapcsolódik az utolsó részben leadott anyaghoz, ne kérjenek újra számon a fent említett körülmények között / a szorgalmi időszakban/. Vannak tárgyak, ahol nincs is kapcsolat az első és az utolsó rész között.

Ha a folyamatos számonkérést többben is úgy látják, hogy az ugyanazt a problémát veti fel, mint ami az egyszeri diáknál jelentkezett, aki soronként jelesre vizsgázott a kínai nagyszótárból, akkor ezt a számonkérési rendszert meg kell szüntetni.

A cikk utolsó bekezdésével ismét egyetértetek, és ígérjük, hogy a túlnunk telhető segítséget igyekezünk mi is - megköszöntöm azt, hogy: becsületes hallgatók - megadni.

Olt Károly
mb. kari KISZ titkár

KV után...

A III.13-i KV ülés napirendi pontjainak/ az I. évfolyam vezetőségének bemutatkozása, a FIN fesztivál előkészítésének helyzete, a KÜZHÍR értékolése/ megtárgyalása után beszélgettem Szentgyörgyi „George”-val a kari tanulmányissal:

Sz: Nemrég volt az Oktatási és Nevelési Bizottság ülése, amin részt vettél. Mi szerepelt a napirenden?

Sz.Gy.: A Tanulmányi és Vizsgaszabályzat /TVSZ/ módosításáról, a következő félévi folyamatosan számonkért tárgyak kijelöléséről és a levelező tagozatos oktatásról.

Sz: Beszéljünk most a „folyamatos tárgyak” kijelöléséről! Milyen belemondása van a KISZ-nek ebbe a kérdésbe?

Sz.Gy: Tulajdonképpen egyetértési joga van, s az esetleges javaslataival, elgondolásaival, tapasztalataival befolyásolhat - a tankörök érdekeit szem előtt tartva.

Sz: Mennyiben valószínűsíthető meg ez - mármint a tankörök képviselője?

Sz.Gy: Sajnos semennyire!
Sz:???

Sz.Gy: Ugyanis félreszervezés történt: A komplett anyagot pántekai napon kaptam kézhez - az ülés pedig a következő hétfőn volt. Eredetileg az anyagot Kisdeák Lajosnak küldték el. / néhány éve volt a kar tanulmányi felelőse, jelenleg a karon dolgozik - szerk.- /

Sz: Ugy látszik, a változások lassan mennek át a köztudatba. De ez más téma menjünk tovább. Miből állt, állhatott volna ez a képviselő?

Sz.Gy.: A leghatékonyabbak úgy lehetünk volna, ha kezünkben vannak a tankörök tapasztalatai, amelyek a következő évfolyamnál jelenthetnének segítséget. Annak nincs sok értelme, hogy a tankörök „jelöljék ki” a tárgyakat, hiszen nem ismerik / legfeljebb elbeszélésből / a következő félév anyagát; esetleg a többféléves tárgyaknál lehetne ilyenről szó.

Sz: Volt-e valamilyen koncepció a tárgyak elosztásában? Azt akarom kérdezni, hogy például a szakok alaptárgyait igyekeztek-e tervezőre kijelölni vagy éppenséggel nem kijelölni?

Sz.Gy.: Ilyen törekvések nem voltak, de a tapasztalatok is csak egy félévre rúgnak, ilyen alapokon pedig még értelmetlen tervezni, hiszen nem ismert a folyamatos számonkéréssel lea- dott tárgyak elsajátításának hatásfo- ka.

Sz: Mi lesz az ONB ülés anyagával?

Sz.Gy.: A Kari Tanács elé kerül, s ha lesznek módosítási, kiegészítési javaslatok, akkor azok megvitatása után szavazásra kerül.

Sz: Köszi a válaszokat.

- Sz. -

A TVSZ módosításával kapcsolatos kérdésekkel később foglalkozunk még.

- szerk. -

Tanulmányos

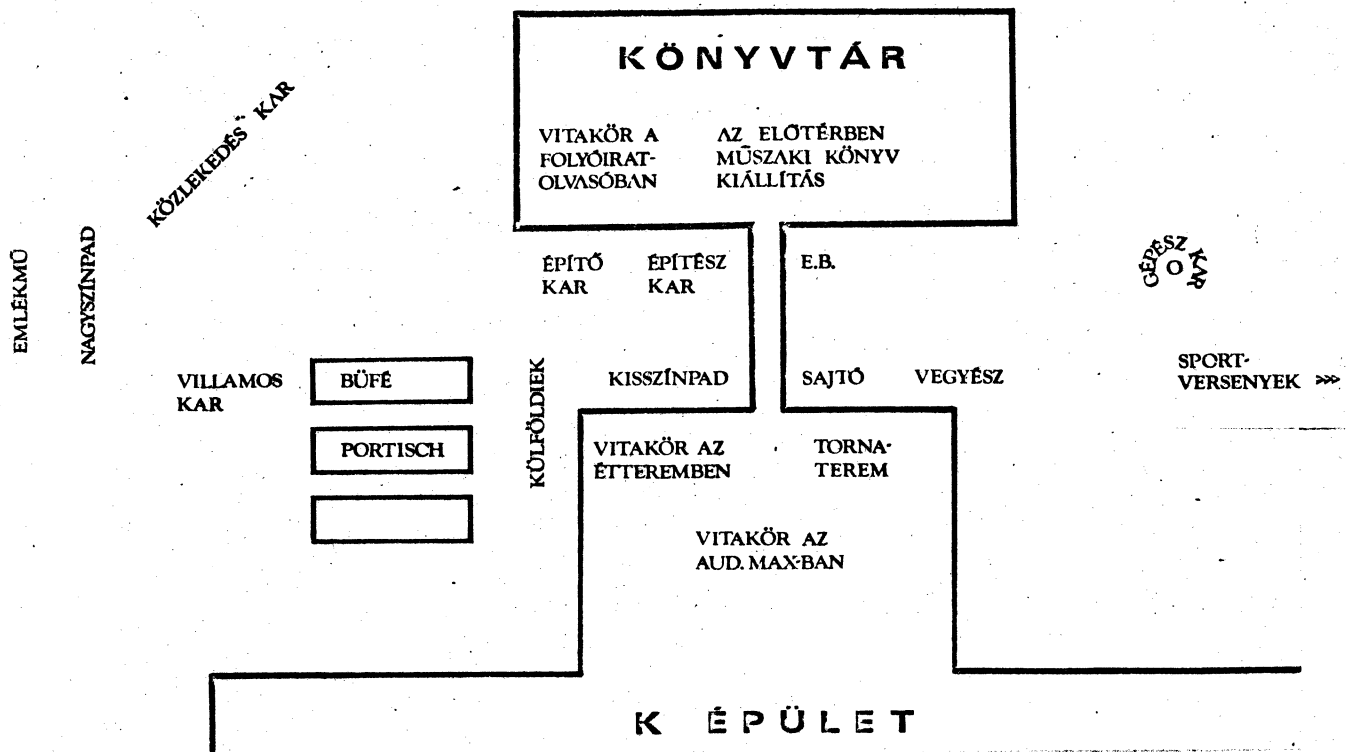
Itt a tavasz. Erről az egyszerű tényről mind több apró és nagyobb jel tanúskodik. Rügyeznek a fák, melegebb az idő. A szerelem évszaka ez, tartja a közhit, s erősítgeti néhány irodalmi alkotás is. De a tavasz a fentebb említett, már-már közhelyszámba menő tényen kívül mást is hoz. Valamilyen furcsa véletlen úgy akarta, hogy történelmünk három jeles eseménye erre az időre essék. És lehet megfelelőbb keret ezekhez az ünnepekhez, mint a tavasz, a természet megújulása?

Közeledvén a tavasz, fokozódik a KISZ-szervezetek tevékenysége, egyre több munka vár az aktivistákra /hiszen az átlagos KISZ-tagot még a tavasz és a többszörös nőgatások sem bírhatják munkára/. Folyik a készülődés a három ünnepre, a FIN-fesztiválra. Néhány lelkes /bár lehet, hogy inkább félhülye/ alak lehetetlennek tetsző feladatok elvégzésére vállalkozik, mások „csak” járt utakat járnak, de dolgoznak. S mit csinál eközben fiatalságunk nagyobb része? Tanul, dolgozik, randevúzik, néha még moziba is elmegy, de nem politizál. Még annyira sem, hogy március 15-én nemzeti színű szalagot tűzne. Még annyira sem, hogy a napisajtót figyelemmel kíséri. Diákjaink számára a tavaszi ünnepek három iskolamentes napot jelentenek, mást alig. Sajnos, nálunk az élet sok területén sztereotípiák uralkodnak. Politikai ünnepeink hagyományos, jól bevált forgatókönyvek szerint folynak, s ez okból igen alkalmasak a hallgatóság zavartalan, nyugodt szendergésének biztosítására. Ne csodálkozzék hát senki, ha ilyen módszeres nevelés után az ünnepek tartalma is feledésbe merül.

Több évtized, évszázad távlatából valóban nehéz napi aktualitást adva, méltóképpen, korszerűen ünnepelni. Nehéz elhittetni, hogy régmúlt idők emberei a máért, értünk küzdöttek. Nehéz elérni, hogy mindannyian érezzük történelmünk nagyszerű emlékeit. Nehéz, de mindenképpen szükségszerű feladat nemzeti önismeretünk elmélyítése, hiszen ezáltal napjainkhoz, önmagunkhoz jutunk közelebb. De ehhez más eszközök, újabb módszerek kellenek. A szószékről elhangzó prédikáció, a hangzatos vezércikk nem vezet célhoz. A csak fentről jövő kezdeményezések sem eredményeznek üdvözítő megoldást. Politikai ünnepeinken biztosítani kell az aktív részvétel lehetőségét, bevonva mindenkit az eseményekbe. Ne féltsük az ünnepi hangulatot, ha cserébe néhány fejben sikerül egy-két kérdést helyre tenni.

Még előttünk a FIN-fesztivál, mely már évek óta egyetemünk legnagyobb politikai rendezvénye, s egyedülálló példája a jó politikai munkának. De az idén ne csak látványosságot, ne csak a sört keressük, hanem kapcsolódjunk be a fesztivál eseményeibe, használjuk ki a kínálkozó alkalmat, hogy még politikusabb, még szélesebb látókörű emberek legyünk!

-L.K.-

FIN

A FIN FESZTIVÁL KÖZLEKEDÉSKARI PROGRAMJA / előzetes tervek /

/ Szabadtéri kiállítás:

- versenymotorok / Drapál/
- BMW versenyautó
- versenymotorcsónak / Siklóhajó, papucs/
- Busz?
- Camion?/konténermozizhoz/
- Modern autódaru

Felelős: Czíkó Péter
Felelős: Gaun Tamás
Felelős: Sreuer Pál

- sárkányrepülő
- mozdony?

2./ Kari pavilon:

- terepasztal Felelős: Komócsin Zoltán
- autóterepasztal Felelős: Dékány Dénes
- ejtőernyő Felelős: Czíkó Péter
- rádióállomás? Felelős: Czíkó Péter
- úttörőposta / A Közlekedési Múzeum

képeslapjait árulják./
Felelős: Hajniss István

- hajós dekoráció
- modellhajók
- kötélcsomózó verseny

-vetítés

Felelős: Kovács Zsolt

-dekoráció a Közlekedési Múzeumtól

Felelős: Dékány Dénes

-kari jelvény nyomdából

Felelős: Csapó György

-GS filmek

Felelős: Rácz Zoltán

-szilvásgombóc - gebiń, maximált árak

-ipari TV? Rácz Gábor Elektró TSZ.

-léggömbpumpáló verseny

-úttörővasutas zenekar

-Büfé

Pavilonépítés: 184. tk.

Felelős: Szalóki János

274. tk.

Felelős: Tóth Árpád

Pavilonbontás: 181. tk.

Felelős: Paiger István

186.tk.

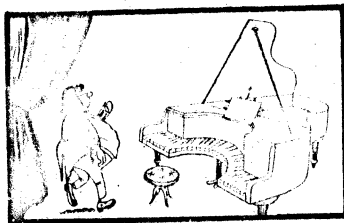
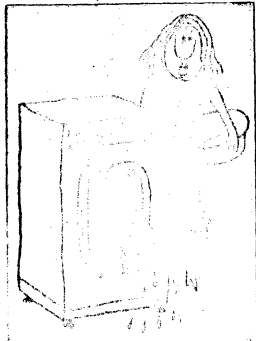
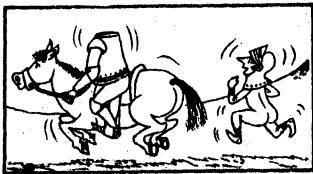
Felelős: Kiss Endre

Pavilonfelügyelet: 272. tk.

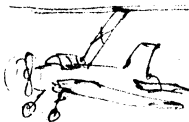
A kari pavilonra javasolt hely, amennyiben a K épületben kerül megrendezésre:
K Aula, Főportával szemben

Hangosítását a Mária utcai kollégium stúdiója oldja meg.

ARANYKERÉK'

RÖPCSI

Dolvastam a KÜZHÍR-ben, hogy a FIN napokra várják tőlünk az ötleteket. Nekem az jutott eszembe, elkélné egy repülőgép is. Felkerestem az MHSZ repülési osztály vezetőjét, és elmondtam, hogy a FIN fesztiválra szeretnék kiállítani egy vitorlázó repülőgépet. Kézségesen rendelkezésemre állt, és megbízott egy repülő klubbot, az IMRK-t, adjon nekünk egy gépet. A klubban a srácok megígérték, hogy elhozzák, felállítják, s majd lebontják a gépet. Helikopter is lett volna, csak Honvédelmi és Belügyminiszteri engedély szükséges. Ez még megszerezhető lett volna, de a Lánchíd 5 km-es körzetébe csak különleges esetben szállhat le. Remélem, a FIN fesztivál jövőre nagyon rendkívüli lesz, és leszálhat majd egy helikopter is.

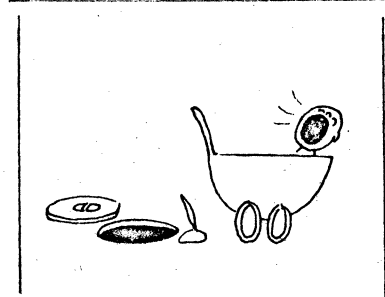
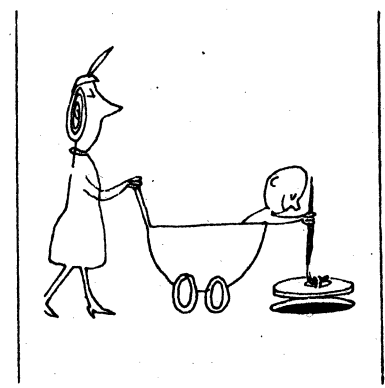
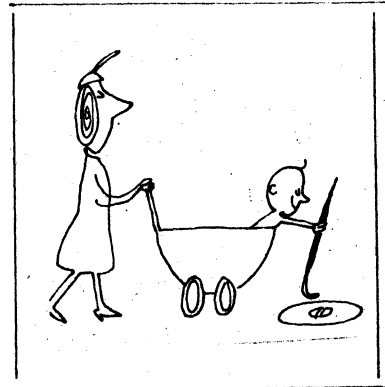
Február 27-én megesett a Mária, talán legnagyobb érdeklődéssel kísért rendezvénye, az V. Aranykerék vetélkedő.

A zsűri az eddigi versenyek nagyjából /Selymes, Gyuris, Bene/ állt Veér Lajos elnökletével. A rendezőknek ez a választása eleve hangulatot adott az estének. Feladványok: többek között meg kellett mární egy rendőr gumibotját /egy ötletes csapat egy egész rendőrt hozott/, öltözködési verseny, ahol Bodnár Kálmán 220, azaz kettőszázhusz ruhadarabbal megdöntötte, sőt megduplázta az e tárgy sokéves rekordját. Megnyugtató hír: nem harapódzott el a Máriaiban az alkoholizmus, legalábbis a borivás terén, ugyanis sorra mondtak csődöt a nagy várományos borkóstolók, élükön Honti Zoltánnal, aki még a kakaót sem ismerte fel /csokis vízként diagnosztizálta/, nemhogy a borokat, pedig állítólag anyatej helyett kis-körösi kadarka volt a cumisüvegében... A verseny óta a kollégium kellemes, félhomályos helyekkel rendelkezik, ugyanis volt villanyégő gyűjtés is. Ebben az első éves hajós Doros Gyula vitte el a pálmát, aki a Tungsramtól 10⁶, azaz egymillió égőről szóló szerződést hozott. Hasonló sok vidámságot és ötletességet /szüzességet nem/ követelő versenyszámok tartották izgalomban egész este a versenyzőket és a nézőket. A nagy érdeklődés /két leány iskola rohamozta a koleszt/, a sok részt vevő csapat volt talán az oka, hogy helyenként lehetett volna gördülékenyebb a nemes vetélkedő. Egyéb iránt minden jól sikerült, a győztesek hajnalig tartó kellemes hangulatban fogyasztották el a grill-csirkéket és a bejutott lányokat.

Köszönjük a kellemes estét a szervezőknek és rendezőknek, gratulálunk a győzteseknek.

- A sorrend: I. 4.évf. Bodnár Kálmán
csapatkapitány
II. 3.évf. Pók Ferenc
csapatkapitány
III. 2.évf. Faust Veronika
csapatkapitány

-Bözöri Imre -
362.tk.

Két katona eszik.
Azt mondja az egyik:
- Adj egy katonáti
- Egy frászt - mondja a másik.
Lójj magadnak!

MEGJEJTÉS: MŰEGYETEMI MAGAZIN